

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, mizni nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za ostanila plačuje se od štirinastopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Südmark.

Nedavno je imela „Südmark“ svoj občni zbor v Beljaku. Kako se je na tem shodu tožilo, da se zatirajo Nemci na avstrijskem jugu, to je za nas le stranskega pomena. To se ponavlja na vseh shodih „Südmarke“ in nemškega „Schulvereina“, in to javkanje o zatiranju nemštva že dolgočasno postaja, celo nemških src več ne gane.

Naredil se je pa neki drugi sklep, ki kaže namen tega društva, če tudi ta sklep v praksi ne bode tako nevaren Slovence, kakor so tisti mislili, ki so ga sklenili.

Graščino Trebnje na Dolenjskem sta nedavno kupila dva narodnjaka in jo razkosala, naredila lep dobiček. To je Teutonom pri Südmarki bilo jako hudo, da niso sami se poprijeli te lepe ideje. Nase lili bi bili na Slovenskem lepo vrsto Nemcev, pa še napravili lep dobiček, katerega bi bili porabili za daljša nakupovanja slovenskih posestev. Sklenili so torej, da bodo proučevali vprašanje, da bi po Slovenskem kupovali graščine in jih razkosavali ter na njih naselili nemške kmete.

Ta sklep pač kaže, da bi Südmarkovci radi nas Slovence pogнали z domače zemlje, da le razširijo nemška tla do Jadranskega morja. Samo sredstev jim manka za to. V vsem delovanju tega društva se kaže nemška nasilnost. Lahko pa rečemo, da bode namen izpodletel, kakor je izpodletel namen knezu Bismarcku, ki je hotel uničiti Poljake na podoben način na Poznanjskem. Bismarck je v to imel na razpolago 100 milijonov mark, a „Südmarki“ so pa sredstva skrajno omejena.

Tacih dobičkov ne bode delala z razkosanjem graščin, kakor jih pričakuje. Dobiček je le mogoč, ako se zemlja prodaja domačinom, ki imajo svoja posestva v bližini, katere hote povečšati s prikupljenim svetom. Tujec, ki bode prišel v deželo, ne bode mogel tako drago plačati, ker bode že imel mnogo stroškov s preseljevanjem. Pa recimo, da se v jednom kraju „Südmarki“ namen posreči. Taki naseljeni Nemci se ne bodo mogli obdržati sami obkroženi od Slovencev. Če jim „Schulverein“ tudi šolo osnuje, vendar se bodo prej ali slej poslovenili.

Nevarnost je v tem oziru jedino ob jezikovnih mejah, kjer že tako nam preti nemška povodenj,

na Koroškem, kjer se imamo Slovenci za večino boriti v občinah in večkrat odločuje le jeden glas. V tacih krajih bode pač potrebno, da narodnjaki in slovenski denarni zavodi gledajo, da ne pridejo slovenska posestva v nemške roke.

Pa če se tudi ta sklep ne uresniči, vendar je nam živ dokaz, da Nemci ne marajo v Avstriji mirno živeti z drugimi narodi, temveč jih skušajo naravnost uničiti. Njim ni na tem, da bi varovali svojo narodnost, temveč hočejo uničiti vse druge narodnosti v naši državi.

Čehi so se jeli organizovati v skupno obrambo proti temu nemškemu nasilstvu, osnovali so poseben zaklad v obrambo češtva proti Nemcem. Tudi na Slovenskem bi bilo kaj takega potrebno, a žal, da so naše moči preslabe in smo poleg tega še razcepljeni. Velikemu delu slovenstva ni več dosti na narodnosti in tratijo svoje moči za druge manje važne smotre.

Za omenjeni sklep pa „Südmarki“ moremo biti le hvaležni. Opozorila je nas Slovence na nevarnost, ki nam preti. Jednake namene, kot jih goji „Südmark“, goje tudi mnogi drugi Nemci, ki prihajajo na Slovensko. Posebno tuji tovarnarji z osnovo svojih podjetij na Slovenskem napravljajo prava nemška središča. Za njimi pridejo nemški delavci. Ti ljudje se trdneje drže nemške narodnosti, nego bi se je naseljeni kmetje, ker so zavisni od nemškega podjetja. Poleg tega se pa pogostejše menjajo, vedno prihajajo novi tujci in to nemštvo vzdržuje. Treba je nam imeti posebno pozornost na take kraje, kjer so nemška podjetja. Glavna stvar je pa, da se domač kapital interesuje za veliko industrijo in se tako tujcem zapre pot v deželo. S takim delovanjem preprečimo „Südmarki“ in njenim pomagačem vsak uspeh v naši deželi.

V Ljubljani, 15. septembra.

Volilno gibanje na Štajerskem. Nekaj občin na gorenjem Štajerskem so klerikalci zgubili, nekaj pa pridobili. V Neudauu sta župnik in kaplan močno agitovala, in tudi bila prišla volit. Rada bi bila volilna moža. Volilci so pa nad njima našli tako malo dopadajenja, da sta dobila vsak le jeden glas. Župnik je volil kaplana, kaplan pa župnika, izmed kmetov ju ni nobeden volil. Občino Oberhaag so

klerikalci zgubili. Dosedaj je ta občina vselej klerikalce volila. Klerikalci niso povse gotovi zmaga v graški okolici. Boje se, da se jim ne izneveri kak volilni mož. Zato so razposlali na volilne može neki oklic, v katerem jim zabičujejo, da se imajo zbrati v določeni gostilni in je nikdo ne sme zapustiti, dokler ne pojdejo pod nadzorstvom župnikov in kaplanov volit. Le tako se upajo zmagati. Po našem mnenju taka zmaga ni posebno častna.

Vabljenje v nemške šole. Po ulicah v Braun bili so te dni nabiti plakati, priporočajoči češkim starišem, naj pošiljajo otroke svoje v nemške šole. Vidno je iz tega, kako se polnijo nemške šole slednje leto s češkimi otroki. Poleg tega so pa Nemci šli tudi od hiše do hiše prigovarjati Čeha, naj otroke pošiljajo v nemške šole. Odvisnim so celo pretili z odpustom iz službe, kakor je pri Nemcih že navada. Mesto se boji, da bi ne bilo potreba osnovati še več čeških šol ali pa sedanje razširiti, ako bodo Čehi pošiljali otroke le v češke šole. To bi seveda škodovalo nemškemu značaju brnskega mesta. Ta nemški značaj je že tako malo v nevarnosti, ker se židje vedno manje navdušujejo za nemštvo.

Kompromis v gorenjeavstrijskem veleposelstvu. V gorenjeavstrijskem veleposelstvu se je sklenil kompromis glede deželnczorskih volitev. Konservativni veleposelstniki so privolili, da se volita v deželni zbor dva liberalna veleposelstnika, a le pod gotovimi pogoji. Voliti se smeta samo dva zmerna liberalca. Liberalni veleposelstniki so se morali zavezati, da ne bodo več ugovarjali volilni pravici užitarjev duhovnih posestev. Volilna pravica užitarjev je namreč jako slabo uemeljena. Državno sodišče je bilo namreč razsodilo, da nimajo volilne pravice v veleposelstvu. Taffejeva vlada jih je pa le pustila mej volilci veleposelstva. Nadalje so se liberalni veleposelstniki zavezali, da bodeta njih zastopnika v deželnem zboru vedno varovala avtoriteto cerkve, da se v verskih vprašanjih ne bodeta ustavljala konservativcem, da bodeta gledala na varčnost v deželnem gospodarstvu. Poleg tega so se pa izgovorili konservativci, da kompromis samo tedaj velja, če se dolenjeavstrijski veleposelstniki obvežejo voliti nekaj konservativcev v deželni zbor. Ta kompromis, za katerega je delala tudi vlada, je pač za

Listek.

Ženska.

(Ruski spisal Nikolaj Ježov, prevel Jakobinec.)
(Dalje.)

In prišla je Jendrusa za roko ter vedla ga v koč, ta je pa poskakoval in prepeval o svojem črnem vranu, dočim je Helena vzdihovala in molila za svojega Kazimira.

Kazimir je bil ves ta dan v avstrijskem mestu Brodu. Svoj posel je izvrstno dovršil: dogovoril se je z Židi o kraju, kjer mu lahko izroči blago, dobil nekoliko denarja, izpil ga par kozarcev v krčmi na svoje zdravje, posetil hišo, katero je vzdrževala Židinja Malka in kjer je bila lepa maloruska deklica Pavlina, prinesel tej Pavlini že davno obečane koralde, naposled je pa šel zvečer, ko je bilo že temno zaradi megle, v židovsko hišo, — da si je naložil blago.

Čez uro, ko je tema že popolnem pokrila zemljo, hitel je Kazimir, ogleduje se, proti Rusiji. Najprimernejšim krajem, da bi se zmuznil čez granico, je smatral reko Byrco. Na njej je bil samo

Kazimiru znan brod, da ni bilo treba čolna. Res, da je bilo treba iti po stranski poti, a bolje, da se utrudi, nego da se sreča z granično stražo in njenimi samokresi. Kazimir je imel pod pazduho nož in samokres srednjega kalibra. Ako bi ga srečal stražnik brez orožja in ga hotel aretovati, tedaj bi se Kazimir ne mudil, temveč nemudoma bi spustil kroglo v prsi s svetlimi gumbi.

Kazimir je nesel blago v meščku na hrbtu, potem pod pazduho in v žepih. Težko je bilo zlato in srebro, a ž njim si je zaslužil Kazimir precej denarja. Na poti se je bal vsakega grma. Šel je mimo hoste, a v daljavi je že videl skozi mrak stalni pas vode: tu je tekla Byrca. Nakrat obstane pri mostu, ki je držal čez močvirje, in posluša. Iz hoste so se slišali glasovi. Naposled je slišal taptanje bežečih nog in spoznal, kdo beži za njegovimi petami. Tu si je ogledal most, sklonil se ter zlezal pod gnjile deske. Skril se je sicer ves z dolgimi nogami vred, a zvrnil se je in zagazil v blato, kjer ga je zebila mrzla voda. Razven tega je bil pod mostom smrad, da je bilo težko dihati: najbrže so potisnili tja crkreno svinjo. Toda Kazimir je vse voljno pretrpel. Strah mu je na polovico zljajal

bolečine, ko je zališal, kako so trije pribežali k mostiču, šli na nj in morda ozirali se po straneh.

— Jaz pa pravim, da sem videl nekega človeka, je dejal nekdo.

— Kam je pa izginil? je prašal drugi.

— Bokumenko, ti stoj tukaj na deskah, a midva pobitva k rečici. Ako se tu prikaže, streljaj, da se povrneva.

Dva sta hitela naprej, tretji je pa ostal na mostiču. Kazimir je čutil v vodi strah in mraz. Bal se je, da ga zaduši smrad, ali pa prime krč, ker se ne more ganiti v mrzli vodi. V njegovo lice se je upirala nekaka meča — hladna in opolzla. Nehoté je prišlo tihotapcu na um, da pred nekoliko urami se je pritiskalo njegovo lice in ustnice k nagemu ramenu Pavline, a z rokami se ni dotikal hladnega blata, temveč toplega ženskega vratu. In nakrat je postal potrtn ter začel moliti.

— Reši me, govoril je v duhu mučeniku Avgustinu. — Odvrni nevarnost, dobri moj pan! Saj te ljubim in ne zabim nikdar, žgem ti vosek in olje. Jaz sem še mlad človek, pogubi rajše kakega starejšega, a jaz sem najemnik in proti domovini ne delam ničesar slabega. Povej mi kaj naj storim,

konservativca tako ugoden, da se še gotovo ni nikdar sklenil za kako stranko tako ugoden kompromis. Konservativci s kompromisom dosti več pridobijo, nego sami dovolijo. Res skoraj ne vemo, čemu se liberalca dasta voliti v deželni zbor, če se odrečeta vsem pravicam. Morda jima je samo za mandata. Govori se, da mislijo liberalni veleposestniki stopiti v konservativni tabor, to jim pač ni treba več, kajti s tem kompromisom so že vstopili.

Važno debato v ogerski gospodski zbornici je v kratkem pričakovati. Na vrsto pride novi zakon o verifikaciji volitev in zlorabah pri volitvah. V načrtu zakona, kakor ga je vzprejela zbornica poslancev, se ostro prepoveduje zloraba cerkvenih sredstev za volilno agitacijo. S tem je prizadet tudi vpliv škofov. Mogli ne bodo izdajati nobenih pastirskih listov glede volitev, kakor delajo avstrijski škofje, tudi s suspenzacija ne bodo mogli strašiti podrejenih duhovnikov, če kandidujejo proti njih volji. Zato pa vladni načrt škofom ni po volji in mislijo k dotični seji priti polnoštevilno, da bodo z vso svojo zgovornostjo pobijali vladno predlogo. Pomagali jim bodo katoliški magnatje, ker dobro vedo, da brez duhovske agitacije pri volitvah katoliška stranka ničesa ne opravi.

V Stari Srbiji mohamedanci ropajo krščanske vasi in prete, da pobijejo vse kristijane. Zidnji čas so v šestih krajih cropali krščanske cerkve. Turške oblasti pa ničesa ne store za varnost kristijanov. Policija po stari turški navadi celo to ropanje podpira. Kristijani, ki niso oboroženi, se ne morejo ustavljati tem napadom. Poslali so več prošenj do velicega vezirja, naj vlada poskrbi za varnost. Na te prošnje ni odgovora. Ne ve se, če so prišle v Carigrad. Če so tudi prišle vezirju v roke, se zanje ne zmeni, ker ima preveč drugih skrbij in nima časa, da bi se za Sáro Srbijo brigal. Ko bi Srbija imela denar in voljo, sedaj lahko podkuri ustajo v Stari Srbiji. Samo kristijane naj z orožjem poskrbi. Seveda za kaj takega nimajo smisla sedanjí vodje srbske politike.

Grška. Nekateri listi so bili prinesli neverjetno novico, da so na Grškem obsidili 16 častnikov, ki so se povrnili s Krete, ker so brez dovoljenja bili pobegnili. To je bilo povse neverjetno, ker je prav za prav ta vlada sama odpravljala vojake na Kreta. Sedaj se je pa stvar pojasnila. Obsojenih je zares 16 oseb, ki pa menda niso častniki. Nekateri izmed obsojencev so bili tudi na Kreti, a tja niso bili šli se boriti za svobodo kristijanov, temveč da so nadaljevali posel, s katerim so se na Grškem poprej bavili z velikim uspehom. Na Kreta so pa bili šli tudi zaradi tega, ker so se nadejali, da jim potem prizaneso. Obsojeni pa niso zaradi svojih junaških činov na Kreti, temveč zaradi hudodelstev, ki so jih doprinesli v domovini. To so člani neke roparske družali, kakršnih je več na Grškem. Med njimi je res nekaj inteligentnejših mož, kar pa ni čuda v deželi, v kateri se je pokazalo, da so celo nekateri državni poslanci podpirali roparje in v katerih se tudi dogaja, da imajo uradniki z roparji prijateljske zveze.

Dopisi.

Iz Škofje Loke. 12. septembra. (Vesela akad. ferijalnega društva „Save“ 6. septembra v Škofji Loki.) Skoro dve leti nismo čuli o „Savi“ ničesar, ali le bore malo

sveti mučenik? Ali naj izlezem iz pod desk in zabodem stražnika z nožem? Toda on me ustrelil, on zakriči, in njegova tovariša me zgrabita. Oh, ne vem, kako bi se rešil, kje bi našel dovolj močij! Krč mi lomi noge, sunrad me duši, v blato sem se pogreznil ...

In ko je pomislil na blato, se je stresel. Spomnil se je svetnice, katero je zamazalo blato iz njegovega vrta.

— Avgustin, Avgustin! je vzdihoval strabopetni tihotapec. — Reši me, ljubljene Božji! Stražnika sta se vrnila.

— Nikogar ni, je zamrmral jeden. — Stričku se je le sanjalo ...

— Nikakor ne, bratec, ni se mi sanjalo, temveč samo ... fantič zna jako spretno odnesti pete.

— Poiščimo tukaj.

— Ali v hosti? Pod most se pač ni stisnil!

Kazimir je ležal, kakor truplo, ne da bi dihal. V mislih se mu je vedno vrtelo ime: „Avgustin, Avgustin, Avgustin“ ... (Dalje prih.)

in bali smo smo se že, da bo društvo, ki si je stavilo tako lepo nalogo, družiti dijake v počitnicah in s prirejevanjem shodov in veselice po deželi, zapalo žal, da je imelo društvo zadnji čas premalo zaslonbe ravno v dijaštvu. Tem radostneje pozdravljamo letošnje vspehe „Savanov“. Dasi je i to ne deljo vreme bilo povsem neprijazno, vendar se je popoludne na „Štemarih“ zbralo mnogo gostov iz Ljubljane, Kranja in okolice. Z vrta nas je prepočil dež v salon, kjer nas je slavni tamburaški zbor ljubljanskega „Sokola“ — kateri vodi predsednik „Save“ gosp. phil. Jožef Reissner — s svojim priznanim tamburanjem zabaval do večera, ko je bilo treba oditi v čitalnico. Prostori čitalnični so bili premajhni. Dvorana kakor stranske sobe so bile do cela napolnjene. Počastil je društvo tudi njegov častni član gosp. dr. Tavčar z obitelji. Žal, da se radi izleta društva „Pravnika“ v Divačo, starešne niso mogle številneje udeležiti te veselice. Koncert so otvorili tamburaši z „Naprej“ in „Intermezzo iz opere „Cavalleria rusticana“. Te točki in potem še „Molitva mornara“ fantazija s I. brač solo — g. Kajželj — in „Hrvatsko kolo“ proizvajajo so ta večer s posebno spretnostjo. Na odobravanje in željo občinstva so morali dodati več točk. V slavnostnem govoru je omenil govornik, podpredsednik „Save“ gosp. jur. Viktor Sušnik, zgodovino „Save“, njen namen, pobijal predsodke nekaterikov in izrekel nado, da se bo narodno občinstvo vedno tako rado odzvalo „Savinemu“ vabilu. Občinstvo mu je živahno pritrdjevalo. Najkrasnejše točke so pa bile pevske. Kvartet „Save“ gg.: phil. Fr. Jesenko (I. tenor), ing. J. Krtnik (II. tenor), jur. M. Juvancič (bariton) in jur. Fr. Goršič (bas) zasluži občega priznanja. Da imajo ti štirje pevci več prilike vaditi se v skupnem petju, so gotovo najboljši kvartet slovenski; saj so tudi želi slavo, kjerkoli so nastopili. Gosp. Juvancič je kot solist pel F. S. Vilharjevega „Mornarja“ in „Starofrancosko plesno pesem“ od E. Hildacha, gosp. Jesenko pa „Domovini i ljubavi“ od Iv. pl. Zajca in „Na tujih tleh“ od A. Nedvčla. Oba gospoda sta priznana solista, saj nista tu nastopila prvič in društvu „Savi“ je le čestitati na takih močeh. Spremljevanje na glasovirju, katero je preskrbel gosp. jur. A. Svetec, je bilo dovršeno. Jednakih koncertov si želimo i v Ljubljani. Po koncertu predstavljali so „Pojdimo na Dunaj“, burko v štirih slikah. Predstavljalo se je tako dobro, tako točno, da bi delali krivico drugim, ako bi pohvalno omenili samo nekatere igralce, ki so bili razun dveh gospodov visokošolcev sami „Savani“. Uloge so bile jako srečno razdeljene, igralci so pa poleg naravnih darov pokazali tudi, da so se marljivo pripravljali za ta večer. Odlikovali sta se gospici Malči Sušnikova v vlogi Helenice in Milka Cerovškova v vlogi njene tetke Lizabete. Društvo jima je po drugi shki poklonilo krasna šopka. Pri prosti zabavi je nazdravil gostom predsednik „Save“ ter jih zahvalil na obilni vdeležbi. Vršlo se je še par napitnic, kmalu pa se je vnel živahen ples, ki je trajal do jutra. Občinstvo je hvaležno društvu za izredni užitek tega večera, kar je pač zasluza marljivega odbora in izbornih pevcev. Na doživi „Sava“ še mnogo takih vspehov! — I.

Bratov Šubičev slavnost v Poljanah dne 8. septembra 1896.

Težka človeku ni zemlje odeja,
Vzamejo v sebe ga njene moči. —

Fr. Prešérin.

V torek na Male Gospojne zjutraj pomikala se je dolga vrsta voz od Škofjeleke proti Poljanam. Ta dan je slovensko „Pisateljsko društvo“ odkrilo v poljanski župni cerkvi spomenik prerano umrli bratoma slikarjema, Janezu in Juriju Šubiču.

Poljane, ki so zaslovene po teh dveh slavnih umetnikih širom slovenske domovine, dobile so v ta namen praznično, nenavadno lice. Z mnogih hiš kakor tudi z doma Šubičevega vihrale so trobojnice, tu in tam stali so mlaji s primernimi napisi. Že prejšnji dan, ko je „delopust“ zazvonil, naznanjal je strel iz topičev, da obhajamo prihodnji dan posebno slavnost. Dasi je predvečer in ponoči deževalo, vendar je bilo ta dan nam nebo milostno, kakor v zahvalo, da sta rojaka širila svojimi deli slavo in čast božjo. Dopoludne oblačno, popoldne najlepši poletni dan.

Kmalu po 9. uri je naznanil strel z bližnjega Kucila, da se bližajo častilci rajnkih dveh umetnikov. Ne dolgo potem je prikorakala vrta škofjeleška prostovoljna požarna bramba v polni uniformi, za temi škofjeleška čitalnica s krasno svojo zastavo in mnogimi člani. Potem so se vrstili drugi gostje na vozeh. Toliko in tako odlične gospode Poljane še niso videle. Poleg imenovanih društev je bilo častno zastopano „Slovensko pisateljsko društvo“, „Matica Slovenska“, „Društvo za krščansko umetnost“, akademsko društvo „Slovenija“, akad. društvo „Triglav“, akad. ferijalno društvo „Sava“ z mnogimi člani, ljubljanski „Sokol“ z deputacijo v društveni obleki, „Slovensko bralno društvo“ v Škofji Loki in „Prostovoljna požarna bramba“ v Žirih. Največ gostov je poslala Ljubljana, na čelu jim župan Ivan Hribar s prezidijalnim tajnikom E. Lahom; nadalje ces. svetnik Ivan Mur-nik, podžupan dr. Bleiweis vitez Trsteniški,

državni poslanec arhivar A. Koblar, ravnatelj pripravnice Hubad, deželni zdravstveni nadzornik dr. Zupanc, profesorji in pisatelji Fr. Levec, Ivan Vrhovec, Ivan Franke, V. Bežek, prof. Fran Macher, šolski vodja Raktelj, pisatelja Anton Trstenjak in Ivan Resman, akad. kipar A. Gangl, akad. slikarja Grum in Strnén, veletržca V. Rohrmann in O. Dolenc itd.; iz Kranja je prišla odlična družba meščanov z deželnim poslancom Globočnikom, posestnikom C. Pircem, K. Sodarijem, advokatom drom. Prevce-m, koncipijentom Drukarjem itd.; iz Škofjeleke župan V. Sušnik, predsednik čitalnice dr. Arko in drugi meščanski veljaki; iz Lukovice pošta Mlakar, iz Žrov tamošnji župan, iz Gorenje Vasi župnik Petrovčič, nadačitelj Požar itd., iz Visokega rodbina dr. Tavčarjeva in Martinakova — poleg teh še mnogo družih, osobito pa dokaj Poljanecv in bližnjih sosedov.

Ko so došli gostje stopili z voz, pozdravil jih je poljanski župan v ime občine pred hišo Čadeževo s kratkim govorom in zahvalo za toliko mnogobrojni pohod k tej slavnosti. V ime došlih zahvalil se je zastopnik „Slov. pisateljskega društva“ gosp. A. Trstenjak, zagotavljač, da radostnim srcem prihajajo v kraj, kjer se danasnji dan obhaja slavnost dveh mož, ki nista le ponos tej dolini, temveč vsega slovenskega naroda, čigar slavo sta zanesla s svojimi deli daleč po omikanem svetu.

Po polurnem počitku podali so se gostje ob polu 11. uri v cerkev, ki je bila pobožnega ljudstva polno natlačena. Od Čadeževe hiše do cerkve sta delali škofjeleška in domača požarna bramba špalir. Cerkevno opravilo in govor je ta dan prevzel iz posebne prijaznosti drž. poslanec Ant. Koblar. Ta je v umestnem in izbornem govoru razložil pomen slavnosti. Poleg kratke biografije obeh umetnikov govoril je jako obširno o krščanski umetnosti, nje razvoju in pomenu in poudarjal, da sta to umetnost mej Slovenci na najvišjo stopinjo privedla rajnka brata, ki sta prava mojstra na tem polju. Našteval je mnogobrojne cerkve v naši domovini in izven nje, ki jih dičijo slike danes slavjenih umetnikov. Po peti maši odkril se je spominek, katerega je potem domači župnik Jernej Ramoveš blagoslovil. Kvartet društva „Save“ je izborno zapel „Molitve za slovenski rod“, potem pa so tuji in domači gostje zapustili svetišče.

Spomenik, ki je pravi kras in dela čast mojstru, kamnoseku Feliks-u Tomanu, je vžidan v prezbiteriju na desni strani. Visok je 180 m in širok 0-90 m. Izklesan je v slogu pozne laške renesance. Ploča je iz črnega francoskega mramorja, okvir pa iz isterskega kamna. Zlati napis slove:

V pobožni spomin bratov slikarjev:

Janeza Šubica,

roj. v Poljanah dne 26. okt. 1850

umrl dne 25. apr. 1889 v

Kaiserslauternu na Bavarskem

in

Jurija Šubica,

roj. v Poljanah dne 13. apr. 1855

umrl dne 8. sept. 1890 v

Lipsiji na Saksonskem.

S svojimi deli sta množila čast božjo in slavo domovine slovenske.

— „Od roda do roda se bode popraševalo po njihovem imenu.“ Srah kojg. 39, 13.

Po cerkvenem opravilu so šli tuji gostje na Šubičev dom in si ogledali razna dela rajnkih, ki jih hrani brat Tine.

Ob 1. uri smo se zbrali na vrtu gostoljubne hiše gospe Lenke Čadeževe k banketu, kjer smo bili prav dobro postreženi z jedjo in pijačo. Banketa udeležilo se je nad 100 oseb; poleg tega je bilo na vrtu in v ostalih prostorih polno občinstva.

Iz napitnic, ki so se vrstile druga za drugo, videlo se je, koliko prijateljev in čestilcev sta imela, in kaj sta nam bila brata Šubica.

Prvo napitnico je govoril gosp. dr. Ivan Tavčar kot sorojak in prijatelj obeh bratov ter nazdravil rodbini Šubičevi. V ime rodbine Šubičeve — bili so navzoči vsi bližnji sorodniki — zahvalil se je v daljšem govoru predgovorniku, društvom in vsem udeležnikom te slavnosti gosp. Ivan Šubic, ravnatelj obrtne strokovne šole. Omenjal je, kako se poljanska dolina odlikuje po mnogobrojnih sinih, ki delujejo v dolini in izven nje v proslavo slovenskega imena; poudarjal je, kako veže vse te Poljanke skupen, karakterističen znak: ljubezen do svoje doline! Ta ljubezen je dičila tudi umrla umetnika, a osoda ni hotela, da bi počivala v rodni, ljubljani zemlji. Zahvalil se je vsem udeležencem, ki so posetili poljansko vas, da obhajajo spomin dveh članov Šubičeve rodbine, ki sta v toliki meri proslavila to dolino in narod slovenski.

Bilo je še več nandušenih napitnic, ki so se več ali manj nanašale na to slavnost. Tako je Šavan Sušnik nazdravil slovenskemu narodu, drž. poslanec Koblar v daljšem govoru poljanski občini, Ivan Resman rodbini dr. Tavčarjevi in županu Hribarju. Župnik Ramoveš se je v lepem govoru zahvalil vsem udeležnikom na tako obilnem posetu. Dr. Arko napil je rodbini Čadeževi, spominjaje se rajnkega Janeza Čadeže, v katerega hiši sta brata Šubica mnogo lepih in veselih ur preživela.

Na to je vstal župan ljubljanski in razjasnjeval pomen te slavnosti. Rekel je, da si je smatral za nekako dolžnost, udeležiti se današnjega dne, kajti ravno Šubica sta za Ljubljano mnogo storila na umetniškem polju. Z veseljem je poudarjal, da se je ta spomenik vzdal v cerkvi, kajti tudi v drugih narodih našel je povsodi spomenike slavnih umetnikov po cerkvah, ki je vedno znala umetnost visoko čislati, če tudi ni bila v tako tesni zvezi z njo, kakor je bila umetnost rajnkih Šubičev. Zato je prav, da se je našima rojakoma vzdal spomenik v svetišču, za katero sta proizvedla toliko krasnih slik. Oziraje se na to okolnost, poudarjal je gosp. govornik, da si vera in narodnost ne nasprotujeta, pač pa lahko vzporedno hodita, ter je napil navzočim duhovnikom. Nazdravil je še g. dr. Tavčar ferijalnemu društvu „Savi“, na kar se je zahvalil Slovenjan Žan. Bližnji rojak advokat dr. K. Teller pa je v posebnem telegramu iz Tolmina slavil brata Šubica in brzojavno pozdravil zbrano družbo.

Mej tem prišla je ura 5 in treba se je bilo posloviti od Poljan. Na pozorno povabilo gospe dr. Tavčarjave napetli smo se na njen dvorec Visoko. Skoraj 50 gostov se je pod zastavo loške čitalnice podalo peš na ta prijazni dom, kjer so bili mej strelom topičev gostoljubno sprejeti. Ljubaznost rodbine dr. Tavčarjeve in Martinakove, fin in bogat bufet — vse to je uplivalo na goste, ki so z mnogimi napitnicami nazdravljali gostoljubni hiši. Le prehitro je tekel čas — ob 7. uri je bilo treba vzeti slovo in se odpeljati proti Škofj. loki. — Tako se je vršila slavnost prerano umrlima slovenskima umetnikoma.

In ti, popotnik, ki te zanesa pot v Poljane, ne zabi stopiti v cerkev. Postoj pod spomenikom dveh mož, ki sta neizmerno ljubila svoj narod in domovino, a jima ni bilo dano, da bi spala smrtne spanje tam, kjer jima je zibelka tekla, ter vzklíkni: Slava tvojemu spomenu! L. P.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. septembra.

— („Slovenec“ in Šušteršičeva kandidatura.) „Slovenec“ so naša pojasnila glede Šušteršičeve kandidature tako zbegala, da je postal ves konfuzen. Naših pozitivnih navedb o načinu, kako je postal Šušteršič kandidat, in o motivih tej kandidaturi ne more ovrči ker so popolnoma istinita in kar ga najbolj boli je to, da jih še tajiti ne sme, ker se mu je bati, da ga zopet kdo iz njegovega tabora po zobeh ne udari. V tem duševnem stanju so „Slovenčevi“ uredniki skrpicali sinočni članek svojega lista, članek poln praznega zabavljanja in zmedenih izgovorov. „Slovenec“ proglašja našo skrb za zjedinjenje jugoslovanskih državnih poslancev za — volilni maneuver in čestita dr. Šušteršiču, da ga zmatramo za tako sposobnega, da zamore sam prepričati zjedinjenje. „Slovenec“ je menda popolnoma pozabil, da smo prav mi to stvar novič sprožili, dočim se je on izrekel zoper zjedinjenje, in sprožili smo jo dosti prej, nego se je sploh mislilo na Šušteršičevo kandidaturu. Ali je morda dr. Laginje govor na obnem zboru društva „Edinost“ bil tudi le volilni maneuver? Sicer pa so poslanci narodne stranke že v hrvatsko-slovenskem klubu, le klerikalni poslanci še tlačnijo velekapitalistom Hohenwartovega kluba. Kar se tiče Šušteršičeve sposobnosti, prepričati to zjedinjenje, moramo „Slovencu“ povedati, da je za tako delo kmalu kdo sposoben, tudi če je še tako malo talentiran, dovolj je, da ima za tako delo potrebi — značaj. Končna izjava „Slovenčeva“: „da si nobeden državni poslanec katoliško narodne stranke ne bode pomišljal, stopiti v napominani klub, ako se ta ne bode osnoval na izključno narodni podlagi, temveč si bode poleg te postavil v svoj program, odločno braniti tudi katoliška načela“ je obudil občno veselost. „Slovenec“ izjavlja nekaj, prav kakor da ima sploh kako pravico govoriti in obljubovati, izjavlja v imenu drž. poslancev katoliško-narodne stranke, kakor da bi ti smeli storiti, kar hočejo, kakor da so samosvoji moške! To je že preneumno! Prav Šušteršičeva kandidatura je dokaz, da vsi „Slovenčevi“ uredniki, poslanci in zaupni moške nimajo nič govoriti, da še svojega mnenja ne smejo imeti, nego da se morajo molče in brez-pogojno uklanjati zapovedim škofovim. Taka „stranka“, ki še kandidatov ne sme postavljati, taka „stranka“ naj v svojem glasilu nikdar nič ne izjavlja, ker se s tem le osmeši.

— (Občni zbor „Radogaja“) bode v soboto ob šestih zvečer v mali dvorani „Narodnega doma“. Ker je po društvenih pravilih treba navzočnosti 30 članov, da je občni zbor sklepčen, opozarjamo na to že danes ter priporočamo tukajšnjim društvenim članom, da se ga gotovo udeležiti bla-

govole; zunanjim pa, ki ne morejo v ta namen priti v Ljubljano, da se dajo zastopati. Ko bi občni zbor ne bil sklepčen, ne mogle bi se razdeliti podpore za bodoče šolsko leto, kar bi bilo na veliko škodo akademični mladini.

— (Vdovsko učiteljsko društvo) bode zborovalo v četrtek, dne 17. t. m. v telovadnici II. mestne šole na Čejzovi cesti. Na dnevnem redu je tudi volitev odbora. Deluje se na to, da bi prišli v prihodnji odbor novodobni „katoščani“. Upamo, da se slovensko učiteljstvo udeleži v mnogobrojnem številu zborovanja, ter dá pri volitvi odbora primeren odgovor temu zabrblnemu hujškanju mej slovenskim učiteljstvom in voli odločno narodne odbornike.

— (Zavod za gluhoneme in slepe otroke.) Že več let bavi se deželni zastop kranjski z vprašanjem o napravi zavoda za gluhoneme in slepe otroke. Mislilo se je mej drugim na nakup tako zvanega Cekinovega gradu bratov Koslerjev, a komisija, ki je poslopje pregledala, izjavila je, da Cekinov grad ni pripraven za popolno nastanitev zavoda in tudi za slučaj, da bi se grajsko poslopje vendarle prezidalo za nastanitev jednega dela zavoda, morale bi se izvršiti bistvene in drage preuredbe, ki bi stala vsaj 130.000 gld. Vслед tega se je namera, nakupiti Cekinov grad, opustila, pač pa se je obrnil deželni odbor do c. kr. deželne vlade z vprašanjem, ali bi bila morda ona pripravljena ustanoviti, sezidati in vzdrževati zavod za gluhoneme in slepe otroke, toda brez deželnih prispevkov. Kakor se nam poroča, utegne vlada tej želji ustreči in je v to svrhu tudi že poiskala za zavod primeren prostor in sicer zemljišče nemškega viteškega reda na Mrju. Omenjeni prostor ima jako lepo solnčnato lego in bi bil torej povsem primeren za tak zavod. Želeli je le, da bi se zadeva kolikor mogoče pospešila, ker je v resnici jako nujna.

— (Električna razsvetljava) Včeraj popoldne se je v Ljubljani poskusila razsvetljava z zračno elektriko, ki se pa ni dobro obnesla, ker je bilo preveč vatov. Treščilo je v dimnik na glavnem poslopji pristane delavnice. Strela se je razpršila po strehi in poslopji. Mej potjo v zemljo je zadela ob žice za električno razsvetlavo, šla po njih kakor po strelovođu, skočila čez Ljubljano v navo bolnico in na dveh poslopijih odtrgala po nekoliko zidu. Električne svetilnice, katere so bile odprte, so zagorele, a ker je bila moč prehuda, so se lasovi v njih potrgali in zavarovalni svinec se je stopil. Na dimniku je strela naredila le malo škode, tudi omarila ni nikogar, pač pa napravila dokaj straha v obeh zavodih.

— (Ljubljanski „Sokol“) Družbinski večer bo, kakor smo že javljali, v soboto dne 19. septembra, v električno razsvetljeni telovadni dvorani. Odboru se je posrečilo za sodelovanje pridobiti slavni kvartet „Ilirijo“ in gosp. režiserja Inemanna. Natančni vpored pričbovno prihodnjic — Narodne svečanosti — na čast prezasluznemu Laki Svetcu se udeleži „Sokol“ po deputaciji, katero bo vodil starosta, in ki se odpelje v nedeljo, dne 20. t. m., z brzovslkom ob 11. uri 29 min. popoldne. Naprošeni smo, pozivljati Sokole, da se pridružijo tej deputaciji kolikor moči mnogoštevilno (v društveni opravi). Oci, ki nameravajo to storiti in se udeležiti banketa, naj vsaj do četrta naznajo to društvenemu načelništvu. — Jutri so ob navadnem času, to je točno ob 1/9. uri, skupne proste vaje.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) bode sodelovalo pri slavnosti sedemdesetletnice gospoda L. Svetca in vabi zategadelj svoje člane, naj pridejo ob 8. uri zvečer k skušnji.

— (Poškodbe v Tivolskih drevoredih) Prijatelji našega lista nam piše: Že delj časa opazujem množično se poškodbe dreves in klopj v Tivolskih drevoredih. Skoroj v-ako nedeljo polomljenih je znova nekoliko sedežev. Nedavno razbili so neznan zlikovci težko kamenito klop ob vozni poti od Marije Terezije ceste proti Tivolskem gradu, včeraj pa so zopet bile polomljene tri lesene klopi ob drevo-redu, ki vodi proti Šški. Nesekavajo se kostanji in lomijo veje, ki bi dolgo lahko še dajale hladno senco sprehajalcem. Ker se te poškodbe dogajajo redno v noči od sobote na nedeljo, opravičen je sum, da jih ponavljajo vedno isti zlikovci. Bilo bi umestno, da bi v omenjenih ročeh mestna policija posebno pozornost obračala na drevorede; morebiti bi eksemplarična kazen imela dovoljen uspeh in bi obvarovala naša priljubljeno sprehajališča nadaljnjih poškodb. Sicer se pač sme tudi od občinstva pričakovati, da vsakogar, ki bi iz hudobije poškodoval bodisi nasade, bodisi klopi, takoj naznani kompetentni oblasti.

— (Materijal za dirkališče) ne vozi se nič več tako pridno na senošet, kjer se bode postavilo

dirkališče, kot se je vozil s početka. Mej vozniki se je razširila baje vest, da je materijala za dirkališče že dovolj in da se morajo vozniki vračati s polnimi vozovi. Ta slaboželjna vest izvira najbrže od kakega nasprotnika narodnega podjetja in zategadelj bode povedano vsem podjetnikom razvažanja materijala, stavbenim mojstrom in sploh vsem pospešiteljem pričete gradnje, da se bode za dirkališče rabilo še veliko materijala in da se z navazanjem materijala ustreza želji kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ in da se s tem sploh pospešuje narodno podjetje. Voznikom je ta prostor jako prikladen, ker je v bližini mesta in ker je na senošet najet delavec, ki pomaga zvrčati voznikom. Časa ne zgubi se z vožnjo in z vračanjem nikjer tako malo, kot na tej senošeti.

— (Svetčeva sedemdesetletnica.) Vслед mnogih vprašanj izjavlja slavnostni odbor, da se z oziranjem na pomen slavnosti posebna povabila ne razpošiljajo. Svečanost se vrši pri ugodnem ali neugodnem vremenu.

— (Koncert na Vrhniki) Tamburaški zbor ljubljanskega „Sokola“ priredi v nedeljo 20. t. m. na Vrhniki koncert na korist ondotne podružnice sv. Cirila in Metoda. Natančni vpored oznanimo pravočasno.

— (Italijanska kultura v Istri.) „Edinost“ javlja: Iz ravnokar došlih poročil smo doznali, da so Italijani v Pulji pred očmi grofa Badenija in ces. namestnika Rinaldinija napadali naše poslance. Žvižgali so in kričali: „Fora i scavi, farabutti mascalzoni, nemici dell' Istria“, ko so se naši poslanci peljali do okrajnega glavarstva in ko so se vračali od tam. Vračajoče jih je sam namestnik, spremil do pred vrat, a tudi to ni pomagalo. Povodom odhoda grofa Badenija so dejanski napadali poslance Mandiča pred kolođvorom puljskim. Metali so sadje in so zbili omenjenemu gospodu klobuk z glave in naočnike z nosa. Še hujše je bilo v Poreču in Višnjaju. V poslednjem mestu je več naših deloma lahko, deloma smrtno ranjenih.

* (Skrivnostna dogodba) razburja vse Dunajčane. Te dni je neka črna oblečena dama zvalila v Leopoldovem mestu nekega bosonogega dečka s soboj in od tedaj jima ni sledu. Roditelji dotičnega dečka so alarmirali policijo, a vse iskanje je bilo zaman. Konstatovano se je samo, da je črna oblečena dama nje bosonogemu spremljevalcu v neki prodajalnici kupila nogovce in čevlje. Razburjenost na Dunaju je še posebno velika zategadelj, ker so trojkatke razcešle govorico, da so Židje fanta odpeljali, da ga v ritualne svrhe zakoljejo.

* (Dinamitardi) Listi velikih mest že kmalu ne bodo imeli o čem drugim poročati, kakor o dinamitardih in o poskušanih, pripravljenih ali izvršenih atentatih. Danes so došla kar iz treh mest seznačna poročila: V Valladolidu so delavci, vračaje se domov, našli dinamitno bombo. Ogledovali so jo zvedavo in ker niso vedeli, kaj so našli, so jo skušali odprati. Bomba je eksplodirala in ubila štiri osebe. V Rotterdamu so redarji aretirali v nekem hotelu dva nevarna dinamitarda, pri katerih so našli raznih razstreliv in kompromitiranih spisov. V Antwerpenu je policija opazovala nekaj časa ona iz Amerike došla lica. Ko je policija prišla njih stanovanje pregledat, našla je tam celo tovarno za izdelovanje bomb. Dinamitarda sta pač srečno ušla na Angleško, a tam ju je policija zasačila. Jeden aretovanec je bil zaradi nekega dinamitnega atentata že 10 let v zaporu.

Brzojavke.

Dunaj 15. septembra. Danes se je sešel ministerski svet, da se končno posvetuje o drž. proračunu, kateri se predloži poslanski zbornici koj v prvi seji.

Bruselj 15. septembra. Policijske poizvedbe so dognale, da so anarhisti hoteli razstreliti grad Balmoral in sicer o času carjevega obiska.

London 15. septembra. Tukajšnji listi javljajo, da se je bati velikih izgredov zoper kristjane v Carigradu. Listi pozivljajo vlado, naj se pripravi za vsak slučaj.

Antwerpen 15. septembra. V hiši ubeglih in v Londonu aretovanih anarhistov je našla policija blizu 100 klg. dinamita in več že pripravljenih bomb.

Toulau 15. septembra. Policija je ujela najnevarnejšega irskega anarhista Tynaua, znaneega kot „št. 1“. Tynau je storilec atentata l. 1882. v dublinskem parku, pri katerem sta bila ubita lord Kavendish, irski namestnik in njegov tajnik Burke. Tynau je bil v zvezi z antwerpenskimi anarhisti.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Marka Hlebanje posestvo v Kranjski gori (v drugič), dne 21. septembra v Kranjski gori.
Jožefa Jakopina posestvo v Ravnah, cenjeno 2223 gld. 90 kr. in Janeza Uleta zemljišče v Markovcu, cenjeno 55 gld., oba dne 21. septembra in 21. oktobra v Ložu.

Meteorologično poročilo

Št.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
14.	9. zvečer	733.7	13.7	sl. jvzh.	skoro jas.	18.5
15.	7. zjutraj	737.6	12.0	sl. sever	megla	
	2. popol.	738.3	20.0	sl. szahod	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 13.5°, za 1.5° pod normalom

Dunajska borza

dne 15. septembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101 gld 65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	60
Avstrijska zlata renta	123	40
Avstrijska krona renta 4%	101	30
Ogerska zlata renta 4%	122	20
Ogerska krona renta 4%	99	35
Avstro-ogerske bančne delnice	952	—
Kreditne delnice	367	75
London vista	119	60
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	62 1/2
20 mark	11	73
20 frankov	9	53 1/2
Italijanski bankovci	44	30
C. kr. cekini		65

Zahvala.

Za mnoge dokaze pristrčnega sočutja za časa boleznin in ob smrti našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma brata, gospoda

Ivana Dolenc-a

za prelepe darovane vence, za ganljivo petje in za spremstvo nepozabnega pokojnika k zadnjemu počitku, izrekamo vsem prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo.

V Stari Loki, 15. septembra 1896.

(2987)

Žalujejo ostali.

Izgubil se je lovski pes

rujave barve in bolji mahtne postave od nedelje popoldne.

Najditelj dobi darilo 10 gld. pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (2989—1)

Meblovane sobe

išče za svoje člane

vodstvo nemških predstav v dež. gledališču.

Ponudbe paj se z oznamovanjem cene oddajo pismeno v gledališki pisarni. (2990—1)

Poštna in brzojavna upraviteljica

z dobrimi spričevali išče službe.

Ponudbe je poslati pod šifro „A. H.“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (2986—1)

Učenca

vzprejemem takoj.

Ivan Jainschigg

klepar, Gradišče št. 18.

(2978—2)

Lekarna Trnkoczy, Dunaj, V.

Doktorja pl. Trnkoczy-ja

balzam

(tinktura)

s poleg stoječo angeljevo varstveno znamko, ki je oblastveno varovana.

Moč in učinek tega starodavnega ljudskega zdravila sta znana. Kot želežna tinktura itd. razpušča slizo, čisti in vzbuja tek, krepi itd., kar priča v največ slučajih dobri uspeh. (2961—1)

1 steklenica 10 kr., 12 steklenic 1 gld., 6 ducatov

franko po pošti samo 5 gld.

prodaja in razpošilja s prvo pošto na vse dele sveta

lekarna Trnkoczy v Ljubljani

poleg mestne hiše

kamor naj se izključno pošiljajo vsa poštna naročila.

Lekarna Trnkoczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-211)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Solthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Steyr, Linz, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Solthal v Solnograd, Steyr, Linz, Budejovice, Pizna, Marjine varo, Hebr, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Solthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Solthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregence, Curih, Genevo, Pariz, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pizna, Marjine varo, Hebr, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. svečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. svečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrhu tega ob 6. uri 39 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 6. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Linz, Steyr, Gmunden, Ischl, Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiž. — Ob 8. uri zjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 11. uri 26 min. popoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marjinih varov, Pizna, Budejovice, Solnograda, Linz, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregence, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Solthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiž. — Ob 8. uri 35 min. svečer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. — Ob 9. uri 4 min. svečer osonni vlak s Dunaja preko Amstetena, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marjinih varov, Pizna, Budejovice, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiž. — Vrhu tega ob 10. uri 26 min. svečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 25 min. zjutraj, ob 2. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 60 min. svečer, ob 10. uri 26 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. popoldne, ob 6. uri 20 min. svečer, ob 9. uri 55 min. svečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Vzprejme se

deček ali deklica

v starosti 14—16 let, ki mora znati slovenski in nemški pisati in brati in ki ima veselje nastopiti službo v neki posredovalni pisarni. Plačilo po dogovoru. Pojasnila daje Fran Kružič, posredovalec v Opatiji, Abbazia.

Namesčam tudi

(2980—1)

vsake vrste službe iskajoče.

2 hiši

s pripadajočimi

(2984—1)

gospodarskimi poslopiji, ledenico, kegljiščem, njivami, senožeti, poljskim orodjem i. t. d.

prodaja iz proste roke

Janez Terškan

v Založni, obč. Dev. M. v Polji

Izgubil se je vol

rumenkaste barve dne 8. t. m. pri brodu v Klečah. — Kdor bi zanj zvedel, naj blagovoli naznaniti gosp. Marčanu-u, mesarju na Sv. Petra cesti št. 13. (2983—2)

Vsakovrstna divjačina se prevzema tudi za prodajo po naročilu.

Preselitev prodajalnice.

Usojam se najuljudnejše naznaniti, da sem se preselil s svojim

mesarskim obrtom

v Mahrovo hišo (na voglu šolskega drevoreda)

in bodem kakor doslej prodajal le najboljše meso od pitanih volov po kolikor mogoče nizkih cenah.

Za doslej mi izkazano zaupanje se najlepše zahvaljujoč, prosim, da se mi isto blagovoli nakloniti tudi v novi prodajalnici.

Z velespoštovanjem

Ivan Počivaunik

mesar.

(2985)

Danes sveže dospel jelenina in jerebica.

Vsak dan sveža divjačina.

Knjige

za gimnazijske in ljudske šole

vse šolske potrebščine

ubožna spričevala itd.

(2982—2)

prodaja

Anton Zagorjan

v Ljubljani, v Slov. Matice hiši, v zvezdi št. 7.

V hotelu „Pri Maliču“ v zimskem salonu

bode

jutri v sredo 16., v četrtek 17. in v petek 18. septembra

velik koncert z godali na lok s petjem

slavne beneške gondoljerske družbe

S. MARCO.

(2988)

Nastop v narodnih izvirnih nošah.

Začetek ob 8. uri.

Vstopnina 30 kr.

Družba je dajala predstave v Gradcu, Benedkah in na Dunaju z velikim odobravanjem.

Knjigarna

KLEINMAYR & BAMBERG

v Ljubljani

Kongresni trg števil. 2

priporoča svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih

šolskih knjig

v najnovejših izdajah, broširane in v močnem vezu, po najnižjih cenah, (2964—3)

Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.